

et q̄ eiufin obi est. fumū s̄ est amari
tudine in mente h̄re debet: q̄ tepis
bus est. q̄a remissus est. q̄ leuis: q̄
ordine quantū in se est subruit et p̄
turbat. Sed lucē in ore: vt q̄lis est
in mente talē se in cōfessione et dicat
et plāgat: vt et linguā acuat cōscien
tia et cōscientiam arguat lingua. Ne
cesse est q̄ vt arborē sentiat in cor
pore id est penitentie tribulatōez: et
si nō multimodā: aliquā tñ. Putas
q̄a sic cōpūctos corde. ore cōfessos.
corpore fatigatos abiciet: q̄ omnes
hoies vult saluos fieri. et neminem
vult p̄ire. Sūt et alij q̄ edificāt super
fundamentū s̄ aurū argentū et la
pides p̄ciosos: qui vehementer incipi
unt. vehementius p̄ficiunt. vehemē
tissime p̄ficiūt: nō attēdentes q̄d ca
ro possit s̄ quid spūs velit.

De triplici genē cogitatōnū n̄raz

Amonet nos bt̄s b̄ndict⁹
fr̄s sollicitos esse circa co
gitatōes n̄ras. sapiētis v̄ri
q̄d filiū sequens. qui om̄i custodia
cor custodire suadet: q̄m ab ipso vi
ta p̄cebit. Tria igit̄ occurrūt ge
nera cogitatōnū: a quib⁹ multa sol
licitudine cauē necesse sit eos q̄ con
uertunt̄ ad cor: et dignū deo in se
metipsis tēplū exhibere festināt.
Sūt enī nōnulli inter dū cogitatio
nes penitus ociose et ad rē nō p̄tinē
tes: q̄s tam facile abicere q̄s recipe
re facile possit anima: dūmō sit secū
habitans in corde suo et assistēs d̄na
tori vniuersē terre. Sūt et alie cogi
tatōes violente magis et fortius ab
herentes: que videlicet ad necessita
tes nature p̄tinentes. q̄si ex eodem
assumpto limo de quo et nos facti
sumus: si paululuz insederint auelli

neq̄unt sine lesiōe et difficultate. Se
pe enī sic afficit nos cogitatō car
nalis de cibo. de potu siue vestimēto.
vt vix eradicari queat de cordib⁹
nostris: q̄d nō aliunde est: nisi q̄ et
ipsa limosa et viscosa quodammodo
limosam nihilominus et glutinosam
inuenerit terrā. Nō sine causa enim
dictū est boiem plasmatū nō de ter
ra qualibet: s̄ de limo. Vnde enī q̄s
limosū sit corpus. quod ipsi q̄s spūi
tā fortiter et pene indissolubiliter in
heret: vt vix cum multa afflictōne
possit aliquā separari. Quid ḡ agen
dū. cū limosa illa cogitatō mentem
subierit. Plane exclamandū nobis
est cū sancto iacob atq̄ dicendum.
Ruben primogenitus meus nō cre
scas: ascēdisti enī cubile patris tui.
Ruben enī et carnalis atq̄ sangui
nea h̄mōi occupatō est. Que tūc
cubile nostrū ascēdit cū nō solū me
morā tangit cogitatōe: s̄ et ipsum
voluntatis stratū ingredit̄ et pol
luit parua delectatōne. Bene autē
primogenitus noster d̄r appetitus
ille carnalis: qui iam ipso minirū in
itio vite nostre in nobis pullulat:
cū cetera vicia p̄cessu tēporis ex ma
licia mūdi huius variisq̄ occasio
bus strahant. Optet ḡ reprimē quē
extinguē nō possumus appetitū: vt
q̄ cito cubile nostrū ingredit̄. cre
scere eū nullaten⁹ patiamur: s̄ sub
nobis sit quēadmodū dicit scriptu
ra. Subter te erit appetitus tuus: et
tu d̄naberis illius. Tā vero terciū co
gitatōnū genus immūdū nimis ac
fetidū est: q̄d nec admittere q̄dem
vlla rōne debemus: s̄ a longe pre
sentire fetorē et tota vtute repellē
toto aio ap̄pullare: et cōuerfi statim
ad gemitus. lacrimas atq̄ suspirijs
inuocātes spūm q̄ adiuuet infirmis

patē nraz. Sic nimirū ofusus abces-
dēs. nō tā facile deinceps sile aliqđ
vtilitē refistētibz nobz malignus hor-
sis offerre vel afferre psumet. **Di-**
co aut cogitatōnes illas immūdas
penitus ac fetidas: qđ ad luxuriā.
ab inuidiā et vanā glāz ptinēt: cete-
ragvicia detestāda. **O**portet enī si
mūdas ofuare volumus aias nras.
abhuc lōge a gētibz cogitatōnibz
huiuscemodi multa cū inbignatōe
occurrē. et exsufflare a nobz: vt nul-
lis eis tē accessus. **E**t primū qđem
genus cogitatōnū ociosarū scz ab
rē nō ptinentiū lutū est: s; lutū sim-
plex id est nō inlherēs. nec fetēs. ni-
si forte diuti⁹ immoret in nobis: et
p incuriā ac negligētā nraz in alte-
rū gen⁹ cogitatōnū vertat: quod
qđie expimur. **D**ū enī ociosa can-
qđ mima spernimus: ad turpia atqz
inbonesta dilabimur. **S**ecūdū vero
cogitatōnū gen⁹ nō lutū simplex:
s; vt iā diximus viscosū ac limosū ē.
Nā terciū qđem sic cauēdū est. non
tanqđ lutū aut limus: sed tanqđ im-
mūdiſsimū ac fetidissimū scenum.

De triplici iudicio. proprio. huma-
no et diuino.

Nos existimet hōve mis-
tros xpī: et dispēlatores mi-
steriorū dei. **M**ister xpī sic
debet queriari. vt ex moribz extērio-
ris hoīs qđ videt existimet cōpositio
interioris animi qđ non videt: ne vel
ab alio vel a seipso possit iudicari: s;
bicat cū eodē aplo. **M**ibi p mīmo ē
vt a vobz iudicer aut ab hūano die:
s; neqz meipm iudico: qđ aut iudicat
me dñs ē. **I**n qđbz verbis notāda sūt
tria iudicia: hūanū sui cuiusqz apriū
et diuinū. **E**t hūanū qđem pt iudis

care de rebz exterioribzqz sensibz cor-
poris percipiunt: de interioribz vō nō
pt. **H**inc enī scriptū ē. **Q**uis enī scit
hoīm qđ sūt hoīs nisi spūs hoīs qđ ē in
eo: **Q**uia ppter de hoīs qđ sunt in hoīe
pt iudicare spūs hoīs qđ in ipso est:
longe vō pſtātius de his ipis iudis-
cat de⁹: cui⁹ needū fateē apſus eua-
ſille iudiciū: qđ tñ iā hūanū trāscēdis
ſet et apriū. **P**orro hūanū cōtēnebat
qđ dicebat. **M**ibi aut p mīmo est: vt
a vobis iudicer. aut ab hūano die.
Sz neqz apriū timebat qđ dicebat.
Sz neqz meipm iudico: nihil enī mi-
hi cōsciū sū. **S**olū g respabat diuī-
nū de qđ ait. **Q**ui aut iudicat me dñs
est. **D**ebet tñ qsqz qntū pt se irrep-
ſenſibilē exhibē: p mū qđem corāz
dñō: s; inde etiā corā hoībz. **N**oc nē-
pe ē qđ alibi loquē item apſus di-
cēs. **P**rouidentes bona nō tñ corāz
deo: s; etiā corā hoībz. **T**ribz si qđem
nobis puidem⁹ bona corā hoībz: id
est habitu. actōe. p mone. **H**abitu-
ne sit notabilis: actōe ne sit repſen-
ſibilis: p mōe ne sit cōtēptibilis. **T**ri-
bz etiā modis corā deo: cogitatōne
affectōe et intētōe. **N**ā cogitatō de-
bet esse scā: vñ scriptū est. **C**ogi-
tatō scā: vñ scriptū est. **C**ogitatō
scā ſeruabit te. et affectio pura: et
intētō recta. **S**ūt aut tria ista idest
cogitatō. affectō. intētō in aīa: s; in
ea qz aprijs singula locis distmcta
vident. **N**ā cogitatō in memoria ē:
affectō in volūtate: intētō in ratōe
oſilit. **A**tqz vt eoz vñ atqz dñam
clari⁹ videamus ſumamus nobis
exēplū de rebz exterioribz. **I**n corā
poribz si qlibet deformis color cutē
eñ inficiat. corpus quidem turpi⁹
redditur: s; nil ei de ſua ſanitate ab-
imī. **S**ivō carni putreto aliqđ vel li-
uid⁹ tumor inſederit: iā nō solū dec⁹